

Posudek na bakalářskou práci **Lucie Šedivé**
Portrét „muže“ a „ženy“ v dílech Mišimy Jukia

Autorka se ve své práci zabývá literární tvorbou kontroverzního japonského spisovatele, Mišimy Jukia (1925-1970), který svou rituální sebevraždou v budově velitelství japonských sil domobrany na sebe dokázal strhnout pozornost celého světa. Mišima Jukio patří mezi nejznámější japonské spisovatele vůbec a není proto divu, že bývá hojně překládán. Autorka předkládané bakalářské práce byla ovšem při výběru rozebíraných děl limitována ne příliš početnými překlady českými a slovenskými. K rozboru si proto bohužel v některých případech zvolila díla, o nichž nelze přímo prohlásit, že jsou reprezentativními ukázkami Mišimova různorodého přístupu k literární tvorbě. Přesto se v některých případech jedná o romány, které jsou považovány za milníky jeho literárního snažení.

Portréty „mužů“ a „žen“ v Mišimově dílech autorku přirozeně vedou k problematice literární postavy, již se věnuje v samostatné kapitole. Volí zde přístup literárně teoretický, přičemž se ve svém výkladu opírá převážně o práci Daniely Hodrové a jednotlivé příklady kategorizace podpírá příklady ze světové i japonské literatury. Jelikož je autorka přesvědčena, že se život a prostředí autora nutně projevuje i v jeho tvorbě, soustředí se v následující kapitole na život a dílo Mišimy Jukia. Jeho životní osudy, které nelze oddělit od jeho tvorby, člení případně na čtyři období. Po seznámení s Mišimovým životem přistupuje k rozboru pěti konkrétních děl, u nichž se po stručném seznámení s jejich obsahem věnuje rozboru hlavních vystupujících postav. Jako první je rozebírán román *Zpověď masky* (*Kamen no kokuhaku*, 1948), jeho první významné dílo, v němž lze spatřit hrdinu s homosexuálními sklony a zároveň člověka, který v jistém smyslu inklinuje k násilí. Mezi další díla, která autorka rozebírá, patří *Žízeň po lásce* (*Ai no kawaki*, 1950), *Hukot příboje* (*Šiosai*, 1954), *Odpolední vlečný člun* (*Gogo no eikó*, 1963) a v neposlední řadě *Zlatý pavilon* (*Kinkakudži*, 1956), jehož rozboru věnuje nejvíce prostoru. Před samotným závěrem zařazuje samostatnou kapitolu věnovanou srovnání jednotlivých postav, které rozebírala v předchozím textu a poukazuje na jejich shodné, případně rozdílné rysy, a neopomíjí rovněž analogii mezi Mišimovými postavami a jeho životem.

K celkovému obrazu literárních postav v díle Mišimy Jukia by jistě přispělo, kdyby se autorka předkládané bakalářské práce věnovala i rozboru Mišimovy tvorby z pozdějších let, ale jako pokus o první příspěvek do této problematiky je to jistě dostačující. Vzhledem k dostupnosti originálů bych však doporučil, aby ve větší míře pracovala i s původními texty. S překlady a sekundární literaturou pracuje pečlivě, při rozboru děl postupuje logicky a dokáže se vyjadřovat kultivovaným jazykem. Práce je navíc doplněna přehlednou tabulkou hlavních Mišimových děl a jejich překlady do angličtiny, dále pak obrazovou dokumentací s fotografiemi spisovatele z různých období jeho života. Celkově se jedná o práci zdařilou, odpovídá požadavkům na bakalářskou práci, a proto ji navrhuji hodnotit známkou **výborně**.

V Praze 7. září 2008

Martin Tírala
ÚDLV, FF UK v Praze

